ECLI:LV:RVPT:2017:0920.C30576816.1.S
Lieta Nr.C30576816
Lietvedības Nr.C1715-17/3

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
2017.gada 20.septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese A.Zute
ar sekretāru K.Ladiginu,
piedaloties prasītāja pilnvarotajai pārstāvei /pers. A/,
atbildētājas pilnvarotajai pārstāvei, zvērinātai advokātei I.Megnei,
sertificētai speciālistei /pers. B/
2017.gada 6.septembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, civillietu /pers. C/ maza apmēra prasībā pret /pers. D/ par zaudējumu un morālā kaitējuma piedziņu.

Aprakstošā daļa

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2016.gada 1.aprīlī saņemts prasītāja /pers. C/ pilnvarotās pārstāves prasības pieteikums pret atbildētāju /pers. D/ (iepriekšējais uzvārds /uzvārds/) par zaudējumu un morālā kaitējuma piedziņu. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2016.gada 16.maija lēmumu tika pieņemts prasības pieteikums un ierosināta civillieta.

Prasības pieteikumā norādot, ka prasītājs ir dzīvokļa Nr./adrese/ īpašnieks. 2015.gada 1.novembrī prasītājam piederošā dzīvokļa virtuve tikusi appludināta. 2015.gada 7.decembrī SIA Rīgas namu pārvaldnieks pārstāvji ieradušies apsekot appludināto telpu, konstatējuši, ka bojājumi virtuvē radušies sadzīves tehnikas bojājumu un dzīvokļa Nr.52 īpašnieka bezatbildības dēļ, kas fiksēts aktā par konstatētajiem bojājumiem. Prasītāja dzīvoklis nav ticis apdrošināts, prasītājs vērsies biedrībā Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijā ar lūgumu apsekot salieto telpu un noteikt nepieciešamo remontdarbu izmaksas. 28.12.2015. sastādīts tehniskās apsekošanas atzinums Nr.2-02-01, kurā konstatēts, ka prasītāja virtuvē bojāta griestu apdare, griesti flīzēti ar keramiskām flīzēm, prasītājam ir nodarīti tiešie zaudējumi EUR 1191,41 apmērā, neieskaitot PVN. Atzinuma sastādīšanas izmaksas EUR 200. Ūdens noplūde notikusi no dzīvokļa Nr.52, ko apliecina akts un dzīvokļa īpašniece ir atbildētāja. 2016.gada 22.janvārī prasītāja pilnvarotais pārstāvis nosūtījis atbildētājai pretenziju par zaudējumu atlīdzību, aicinājis labprātīgi atlīdzināt zaudējumus, vai sazināties ar prasītāja pārstāvi, atbildētāja labprātīgi zaudējumus nav atlīdzinājusi. Papildus norādot, ka 2016.gada 11.februārī notikusi atkārtota appludināšana, kas fiksēts SIA Rīgas namu pārvaldnieks pārstāvju sastādītā aktā, atbildētāja nav vērsusies pie prasītāja vai pārstāvja, lai atrisinātu situāciju ārpustiesas kartībā.

Papildus norādot, ka ievērojot Civillikuma 1635.panta nosacījumus, prasītājam ir ticis nodarīts morālais kaitējums, kas izpaudies, prasītājam un viņa sievai divas reizes bijis jācīnās ar appludināšanas sekām atbildētājas bezdarbības dēļ un jādzīvo dzīvoklī ar bojātu apdari un sliktu vizuālo izskatu, kas rada papildus negatīvas emocijas diskomfortu un neērtības. Prasītāja ieskatā taisnīga un samērīga kompensācija būtu EUR 300 apmērā.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1635., 1771., 1772., 1773., 1775., 1779.pantiem, Dzīvokļa īpašuma likuma 14.panta pirmo daļu, Civilprocesa likuma 1., 41., 44.panta pirmās daļas 3.apakšpunktu. Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam zaudējumus EUR 1191,41 apmērā, atlīdzību par morālo kaitējumu EUR 300 apmērā, ar lietas vešanu saistītus izdevumus, pierādījumu iegūšanu – ekspertīzes veikšanu EUR 200 un visus tiesāšanās izdevumus.

2016.gada 5.augustā tiesā saņemti atbildētājas pilnvarotās pārstāves, zvērinātas advokātes I.Megnes, paskaidrojumi un iebildumi, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību atzīst daļēji, jo lietas materiālos ir pretrunīgi pierādījumi par noliešanas rezultātā izdarīto bojājumu prasītāja īpašumam, jo SIA Rīgas namu pārvaldnieks sastādītajos aktos ir norādīts, ka bojāto griestu apdares veids ir piekaramie griesti, bet biedrības Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas 28.12.2015. atzinumā norādīts, ka griesti flīzēti ar keramiskām flīzēm (roku darbs). SIA Rīgas namu pārvaldnieks sastādītajos aktos ir norādīts, ka ir nopludināti tikai griesti, bet atzinumā norādīts, ka nopludināta arī siena, lai objektīvi varētu izvērtēt zaudējumu summas pamatotību, jo tiek apstrīdēts prasītāja iesniegtais atzinums. Apšaubāma norādītās flīžu materiāla cenas, no fotogrāfijām redzams, ka griestu apdare ir bojāta, mainoties dažām flīzēm krāsojums, citu bojājumu nav, iespējams flīzes notīrīt, vai pārkrāsot. Paskaidrojumos norādot, ka zaudējumu apmērs nosakāms pēc lietas vērtības laikā, kad izdarīta prettiesiska darbība. Atsaucas uz LR AT Senāta Civillietu departamenta 26.01.2011. spriedumu lietā Nr.40/2011. Atbildētājas ieskatā prasītāja iesniegtajā tāmē iekļautas izmaksas, kas nav uzskatāmas par tiešajām izmaksām zaudējumu novēršanai, līdz ar to nav iekļaujamas prasības summā. Paskaidrojumos norāda, ka prasītāja dzīvoklis nav ticis nopludināts apzināti vēloties nodarīt kaitējumu un to nav izdarījui atbildētāja. Atbildētājas kā dzīvokļa īpašnieces pienākums ir segt zaudējumus saistībā ar appludināšanu, bez tam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 1635.pantu prasītājam jāpierāda morālais kaitējums. Iebildumus pamato uz Civillikuma 1792.pantu.

2016.gada 15.novembrī tiesā saņemti prasītāja pilnvarotās pārstāves iebildumi uz paskaidrojumiem, kuros norādīts, ka SIA Rīgas

namu pārvaldnieks pārstavji sastādītajā aktā norāda, ka ir salieti piekaramie griesti, savukārt pieaicinātie Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas eksperti atzinumā norāda, ka griesti ir flīzēti ar keramiskām flīzēm, nav pamata neticēt ekspertu norādītajam kādi materiāli tikuši uzstādīti telpā.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 13.janvāra lēmumu lietā noteikta, būvniecības ekspertīze dzīvoklim /adrese/.

Uzdot sertificētai speciālistei /pers. B/ sekojošus jautājumus, kuros nepieciešams eksperta atzinums:

Kādi bojājumi radušies dzīvoklim /adrese/, 2015.gada 1.novembrī appludinājuma dēļ?

Kāds ir dzīvokļa virtuvē izmantotās apdares materiāls (flīzes vai piekaramie griesti) un noteikt šī materiāla vērtību 2015.gada 1.novembrī?

Kāds ir bojātā apdares materiāla apjoms?

Vai ir iespējams bojāto apdares materiālu notīrīt, ja nav iespējams notīrīt, vai ir iespējams atjaunot, piemēram, nokrāsojot?

Kādi darbi ir veicami un kādas ir to izmaksas, lai atjaunotu dzīvokļa virtuves telpas iepriekšējā stāvoklī, kāds bija pirms 2015.gada 1.novembra appludināšanas?

Vai 2015.gada 28.decembra Tehniskās apsekošanas atzinumā Nr.2-02-01 pievienotā tāme ir pamatota un ticama?

Vai norādītajā tāmē norādītās pozīcijas atbilst nodarītajiem zaudējumiem un norādītais darbu apjoms ir pietiekams, lai novērstu appludinājuma sekas?

Vai tāmē ir norādītas reālas cenas dzīvokļa virtuvē izmantotiem apdares materiāliem (ekoloģiski tīri ģipša flīžu materiāli)?

Vai pēc flīžu nokrāsošanas, flīzes var tikt uzskatītas par ekoloģiski tīriem materiāliem? Vai dzīvokļa virtuvē ir nepieciešams nomainīt visas flīzes, lai atjaunotu iepriekšējo stāvokli?

Vai Tehniskās apsekošanas atzinumam Nr.2-02-01 pievienotajā tāmē norādītais zaudējumu apmērs EUR 1191,41 pilnībā segs izdevumus par nepieciešamiem remontdarbiem?

2017.gada 9.maijā tiesā saņemts Latvijas būvinženieru savienības sertificētas speciālistes /pers. B/ 08.05.2017. Tehniskās apsekošanas atzinums /adrese/.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotā pārstāve prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem un argumentiem, papildus norādīja, ka lūdz piedzīt naudas summu pēc prasītāja iesniegtā atzinuma, papildus norādīja, ka tad kad noticis appludinājums ūdens bijis ziepjains ar pulvera smaku, prasītājs mēģinājis sazināties ar īpašnieci, īrnieci, taču neviens nav durvis atvēris. Lūdz piedzīt ar lietas vešanu saistītos izdevumus, izdevumus sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu EUR 200 par ekspertīzes veikšanu un EUR 10,54 apmērā, izdevumi ko prasītājs samaksājis pieaicinātiem SIA Rīgas namu pārvaldnieks pārstāvjiem par telpu apsekošanu un akta sastādīšanu.

Atbildētājas pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte I.Megne tiesas sēdē prasību neatzina, papildus paskaidroja, ka atbildētāja atrodas ārzemēs, prasītājs tāmes cenu ir mākslīgi palielinājis, lai iegūtu lielāku atlīdzību, jāņem vērā tiesas pieaicinātās ekspertes atzinumā norādītā flīžu cena. Atbildētāja un īrniece nezin par iespējamiem noplūdes iemesliem, noplūde varēja arī rasties no koplietošanas komunikācijām, stāvvadiem. Jāņem vērā arī flīžu nolietojuma procents, jo lietotas flīzes iegādāties un nopirkt nav iespējams.

Tiesas sēdē Latvijas būvinženieru savienības sertificēta speciāliste /pers. B/ uzturēja tiesai iesniegto atzinumu, papildus paskaidroja, ka dzīvokļa plānojumā vienā vietā ir stāvvadi, savukārt noplūde un telpas applūdumu plankumi bijuši tālāk, secināms, ka telpa nav applūdusi no stāvvadiem, kopējām komunikācijām, noplūde notikusi no augšējā dzīvokļa. Konkrēti flīžu cenu noteikt nav iespējams, flīze nav bijusi kvalitatīvi izgatavota, flīžu cenai varētu ņemt nost 20% no jaunu flīžu cenas sakarā ar nolietojumu.

Motīvu daļa

Noklausījusies prasītāja pilnvarotās pārstāves /pers. A/ un atbildētājas pilnvarotās pārstāves zvērinātas advokātes I.Megnes paskaidrojumus, sertificētas speciālistes /pers. B/ atzinumu tiesas sēdē, kā arī izvērtējusi civillietas materiālus, tiesa atzīst, ka /pers. C/ maza apmēra prasība pret /pers. D/ par zaudējumu piedziņu ir apmierināma daļēji un noraidāma daļā par morālā kaitējuma piedziņu, turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Civilprocesa likuma 192.pants nosaka, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.pantu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa paredz, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Dzīvokļa īpašuma likuma 14.panta pirmajā daļā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem vai citām personām ir atbildīgs normatīvajos aktos, dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumos vai savstarpēji noslēgtajos līgumos noteiktajā kārtībā.

No lietai pievienotās izdrukas par Zemesgrāmatas informāciju par īpašumu un Zemesgrāmatas apliecības kopijas redzams un lietā nav strīda par to, ka prasītājam pieder dzīvoklis, kas atrodas /adrese/, savukārt atbildētājai – dzīvoklis, kas atrodas /adrese/.

Civillikuma 1635.pants paredz, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis (Civillikuma 1775. un 1779.pants).

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv tiesību aizskārēja neattaisnojuma darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa, zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (K.Torgāns. Saistību tiesības I.daļa. Rīga, 2006., 209.lpp.).

No lietai pievienotā SIA Rīgas namu pārvaldnieks 2015.gada 7.decembra sastādītā Akta par konstatētajiem bojājumiem Nr.12-8/45974 redzams, ka apsekojot prasītāja dzīvokli ticis konstatēts, ka 01.11.2015. sakarā ar augšējā dzīvokļa Nr.52 īpašnieka rīcības dēļ, sadzīves tehnikas bojājumu rezultātā dzīvoklim Nr.49 ir bojāti griesti virtuvē (piekarināmie griesti 3 m2 platībā).

Tiesai nav šaubu, ka cita dzīvokļa nopludināšana ir neattaisnojama rīcība. Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētāja ir atbildīga par

prasītājam nodarītiem zaudējumiem, kas radās nopludināšanas rezultātā no atbildētājas dzīvokļa.

Turklāt lietas izskatīšanas gaitā noskaidrots, ka atbildētājas pilnvarotajai pārstāvei tiesai iesniedzot rakstveida paskaidrojumus atbildētāja nenoliedza ūdens noplūdi no sev piederošā dzīvokļa.

Prasītājs cēlis prasību par zaudējumu piedziņu EUR 1191,41 apmērā, kas pēc Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas eksperta tāmes ietver izdevumus par telpas sagatavošanu remontdarbu veikšanai EUR 13,29, griestu flīžu nojaukšanu EUR 47,13, sienas flīžu nojaukšana EUR 2,93, griestu flīžu ierīkošana EUR 779,38, sienas flīžu ierīkošana EUR 66, mēbeļu durvju krāsojums ar sagatavošanu EUR 10,25, būvniecības atkritumu izvešana EUR 22, transporta izdevumi 8% no materiāliem EUR 62,64, būvorganizācijas pieskaitāmie izdevumi 15% EUR 150,54, sociālais nodoklis 23,59% no tiešās darba algas EUR 37,21.

Tiesa konkrētā civiltiesiskā strīda izšķiršanā vadās no Civillikuma 1770.,1772., 1773. un 1775.pantos ietvertā tiesiskā regulējuma. No iepriekš norādītajām tiesību normām izriet, ka ar zaudējumu ir jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums un jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums. Zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas (..) un katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Tiesību teorijā ir atzīts, ka zaudējumu atlīdzības prasība apmierināšanai ir vajadzīgi četri priekšnoteikumi, bet kā piektais apspriežams arī 1776.panta noteikums. Šie četri priekšnoteikumi (atlīdzības pamati) ir: kādas personas prettiesiska rīcība (darbība vai bezdarbība); šīs personas vaina; zaudējumu esamība un to konkrēts apmērs; cēloniskais sakars starp prettiesisku rīcību un zaudējumiem. (*skat. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof.K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā – Rīga, „Mans īpašums" 1998.,270 lpp.*).

Tātad pastāvot vienlaicīgi šiem vispārīgajiem un nepieciešamajiem priekšnoteikumiem, var iestāties delikātatbildība. Civillikuma 1772.pantā noteikts, jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums.

Kā atzinis Augstākās tiesas Senāts, tad minētās tiesību normas mērķis ir noteikt jau cēlušos zaudējumu veidus. Atbilstoši normas saturam cēlušies zaudējumi var būt divu veidu – tagadējās mantas samazinājuma un sagaidāmās peļņas atrāvuma veidā. Tagadējās mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi. Ķermeniskās lietas īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu dēļ attiecīgā lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības.

Nepieciešamo līdzekļu apmērs, lai bojātā lieta atgūtu savu iepriekšējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis esošās mantas samazinājums, proti, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā (Senāta 2008.gada 29.oktobra spriedums lietā Nr.SKC-332; 2010.gada 21.oktobra spriedums lietā Nr.SKC-117).

Zaudējumu atlīdzināšana ir galvenais civiltiesiskais līdzeklis tiesību aizskāruma mantisko seku novēršanai un tās mērķis ir nodrošināt pēc iespējas pilnīgāku tāda stāvokļa atjaunošanu, kāds būtu bijis tad, ja aizskārums nebūtu noticis.

Civillikuma 1779.pantā ir noteikts, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Ar jēdzienu „zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zaudējumu vai bojājumu, kā arī peļņas atrāvumu, papildu izdevumus un citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas. (Kalvis Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata, TNA, Rīga. 2006. lpp.238.).

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu, katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojuma darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (K.Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006., lpp.209. Saskaņā ar Civillikuma 1771. pantu zaudējums var būt vai nu tāds, kas jau cēlies, vai tāds, kas vēl stāv priekšā; pirmajā gadījumā tas dod tiesību uz atlīdzību, bet otrajā uz nodrošinājumu. Tikai jau cēlies zaudējums, faktiski pastāvošs zaudējums ir jāatlīdzina.

Tiesa atzīst, lai apmierinātu prasītāja prasību, prasītājam ir jāpierāda, ka atbildētāja darbības vai bezdarbības rezultātā prasītājam ir radušies zaudējumi, tiesas sēdē uzturētajā, EUR 1191,41 apmērā.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 13.janvāra lēmumu lietā noteikta, būvniecības ekspertīze dzīvoklim /adrese/, uzdodot sertificētai speciālistei /pers. B/ konkrētus jautājumus.

Latvijas būvinženieru savienības sertificēta speciāliste /pers. B/ veica būvniecības ekspertīzi un sniedza Tehniskās apsekošanas atzinumu par dzīvokli /adrese /, un sniedza atbildes uz uzstādītajiem jautājumiem.

1.Apsekojot dzīvokļa Nr.49 virtuvi 2017.gada 11.februārī konstatējusi, ka virtuves griesti un daļēji sienas ir flīzētas, uz flīžu virsmas redzami atsevišķi brūni plankumi, kas raksturīgi pēc mitruma iedarbības (nopludināšanas). Plankumu intensitāte samazinājusies salīdzinot 2015.gada decembrī konstatēto. Skarta griestu un sienu daļa, kas ir blakus vannas istabai un arī iebūvētais skapis.

2. Dzīvokļa Nr.49 virtuves griesti un daļēji sienas ir flīzes ar ģipša masas flīzēm, apsekošanas laikā tikusi izņemta viena no flīzēm. Lai noteiktu flīžu ražotāju un cenu eksperts konsultējies ar flīžu lielākajiem izplatītājiem valstī. Konstatēts, ka flīzes varētu būt roku darbs, ne ļoti augstas kvalitātes. Apkopojot līdzvērtīgu flīžu cenu doto flīžu cena varētu būt no 40-50 EUR/m2, precīzu cenu noteikt grūti. Norādītā cena 90 EUR /m2 ir pārspīlēta.

3. Apsekošanas laikā konstatēts, ka bojātas 18 flīzes.

4. Pēc flīžu mazgāšanas un izžūšanas nav izslēgts, ka uz to virsmas būs redzami ūdens radīti plankumi, krāsojot būs cita veida apdare, kas neatbildīs sākotnējai apdarei.

5. Virtuves telpu atjaunot iepriekšējā stāvoklī kāds bija pirms 2015.gada 1.novembra appludināšanas nav iespējams. Tādas flīzes, kādas bija pielietotas virtuves apdarē iegādāties nav iespējams. Lai novērstu esošos bojājumus virtuvē visas flīzes ir jānoņem, jāveic griestu un sienu flīzēšana no jauna, bez tam krāsojamas iebūvētā skapja durvis.

6. 2015.gada 28.decembra Tehniskās apsekošanas atzinuma tāmē ģipša flīžu cena ir pārspīlēta un nav pietiekamā apjomā iekļauti sagatavošanas darbi flīzēšanai. Jāmaina visas flīzes ir veikta telpas pārmērīšana, platība lielāka, būvniecības atkritumu norādīts nepamatoti liels, veicamo darbs ir mazs, var veikt viens strādnieks ar attiecīgu kvalifikāciju.

7. Tāmē norādītās pozīcijas kopumā ir atbilstošas , precizēts veicamo darbu apjoms un detalizācija.

8. Ģipša flīžu cena tāmē ir pārspīlēta.

9. Tirdzniecībā pieejamās "elpojošas"krāsas, sekojoši pēc flīžu nokrāsošanas tāpat būtu uzskatāma par ekoloģisku apdari.

10. Virtuvē jānomaina visas flīzes.

11. Apsekošanas atzinumam pievienotajā tāmē norādītajai zaudējumu apmērs EUR 1191,41 pilnībā segs izdevumus nepieciešamos remontdarbiem.

Latvijas būvinženieru savienības sertificētas speciālistes /pers. B/ sastādīta tāme pamatojoties uz 2015.gada izcenojumiem, par dzīvoklim /adrese/ salieto telpu nepieciešamās tiešās remontdarbu izmaksas kopā sastāda EUR 716,03 apmērā. Papildus pieskaitāmi

Izdevumi 5% EUR 35,80, t.sk. darba aizsardzība EUR 2,86, plānotie uzkrājumi 5% EUR 35,80, sociālais nodoklis 23,57% EUR 63,65, PVN 21% EUR 178,77. Pavisam kopā EUR 1030,05.

Izvērtējot lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus, tajā skaitā Latvijas būvinženieru savienības sertificētas speciālistes /pers. B/ 08.05.2017. Tehniskās apsekošanas atzinumu par /adrese/, tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā ir konstatējami visi zaudējumu atlīdzināšanas priekšnosacījumi, sakarā ar ko prasītāja prasība pret atbildētāju par zaudējumu piedziņu ir apmierināma, tiešo remontdarbu izmaksu apmērā EUR 716,03, piedzenot minēto summu no atbildētājas par labu prasītājam. Pārējā daļā prasība, tas ir, prasība daļā par zaudējumu piedziņu EUR 475,38 apmērā ir noraidāma.

Tiesa atzīst, ka prasītājs nav iesniedzis pierādījumus tam, ka ir veikti telpas atjaunošanas darbi un būtu samaksāti nodokļi, līdz ar to nav pamata būvniecības virsuzdevumu, peļņas un nodokļu samaksai. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 6.septembra spriedumā lietā nr. SKC- 475, 2010.gada 29.septembra spriedumā lietā Nr. SKC – 191, 2013.gada 31.oktobra spriedumā lietā Nr. SKC-428 teikts, ka PVN un sociālā nodokļa maksājumi atzīstami par atlīdzināmiem tikai tad, ja tie pierādīti ar attiecīgiem dokumentiem par šādu maksājumu veikšanu.

Ievērojot tiesu praksi jautājumos, kas skar maksājumus, kuri nav veikti, proti, būvniecības virsuzdevumi, peļņa un nodokļu maksājumi, kā arī Civillikuma 1771.panta noteikumus, kuri paredz personas tiesības uz nodrošinājumu, ne zaudējumu atlīdzību.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka, konkrētās appludināšanas dēļ, prasītājam nodarīti tiešie zaudējumi, kas attiecīgi ietver izdevumus virtuves remontam un prasītājam ar lietas vešanu saistītie izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu, Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas atzinuma sastādīšanas izmaksas EUR 200 apmērā un izdevumi ko prasītājs samaksājis pieaicinātiem SIA Rīgas namu pārvaldnieks pārstāvjiem par telpu apsekošanu un akta sastādīšanu EUR 10,54 (Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punkts un otrā daļa).

Tiesa atzīst, ka zaudējumi šādā apmērā pierādīti ar Latvijas būvinženieru savienības sertificētas speciālistes /pers. B/ sastādīto tāmi dzīvokļa virtuves remontdarbiem /adrese/. Taču, tā kā lietā nav pierādījumu tam, ka dzīvokļa virtuves remonts ir veikts un, ka, līdz ar to, ir veikta transporta izmaksu, neparedzēto izdevumu un pievienotās vērtības nodokļa samaksa tāmē norādītajā apmērā, kā arī ņemot vērā to, ka tad, kad zaudējums ir tiešs, zaudējuma vērtējums samērojams ar priekšmeta vērtību zaudējuma nodarīšanas laikā, tiesa secina, ka šādu izmaksu piedziņai no nav tiesiska pamata. Minēto apsvērumu dēļ, tiesa atzīst par pamatotām tāmē ietvertās pozīcijas un tām aprēķinātās tiešās izmaksas EUR 716,03 apmērā.

Attiecībā uz atbildētājas pilnvarotās pārstāves, zvērinātas advokātes tiesas sēdē minēto par to, ka noplūde varējusi arī rasties no koplietošanas komunikācijām, stāvvadiem, tiesa norāda, ka tiesai nav objektīva pamata apšaubīt SIA Rīgas namu pārvaldnieks aktā konstatēto un Latvijas būvinženieru savienības sertificētas speciālistes /pers. B/ tiesas sēdē apstiprināto, ka noplūde un telpas applūdumu plankumi bijuši tālāk no stāvvadiem, secināts, ka telpa nav applūdusi no stāvvadiem, kopējām komunikācijām un noplūde notikusi no augšējā dzīvokļa, atbildētājai piederošā dzīvokļa.

Savukārt, attiecībā uz appludināšanā bojāto telpu, vietu un platību apjomiem, tiesa ņem vērā to, ka, veicot remontu, nav nodalāma kāda griestu vai sienas daļa un, līdz ar to, nepieciešamība veikt remontdarbus, piemēram, visā griestu platībā, atzīstama par pamatotu.

No prasības pieteikuma izriet, ka ievērojot Civillikuma 1635.panta nosacījumus, prasītājam ir ticis nodarīts morālais kaitējums EUR 300 apmērā, kas izpaudies, prasītājam un viņa sievai divas reizes bijis jācīnās ar appludināšanas sekām atbildētājas bezdarbības dēļ un jādzīvo dzīvoklī ar bojātu apdari un sliktu vizuālo izskatu, kas rada papildus negatīvas emocijas diskomfortu un neērtības.

Prasītājs savu prasījumu par morālā kaitējuma piedziņu pamatojusi uz Civillikuma 1635.pantu, un proti: ka katrs tiesību aizskārums, t.i. katra pati par sevi neatļauta darbība, dod tam, kam tā kaitējusi, tiesību prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Tiesa ņem vērā 2014.gada Augstākās Tiesas Tiesu prakses apkopojuma, MORĀLĀ KAITĒJUMA ATLĪDZINĀŠANA CIVILLIETĀS, atziņas, kurā atzīts, ka morālā kaitējuma jēdziena izpratnes civiltiesībās, vispirms jāatzīmē, ka vispārēja definīcija ir dota Civillikuma 1635. panta otrajā daļā – ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu.

Šī definīcija nedod skaidrību, jo norāda uz citu jēdzienu, kas nav konkrēti definējams kā juridiski noteikta kategorija, proti, uz ciešanām ar iedalījumu fiziskās vai garīgās ciešanas. Praksē tas nozīmē, ka tiesai jāmeklē kritēriji, kā nošķirt morālo kaitējumu no citādām negatīvām sekām, piemēram, negatīvām emocijām, kas izpaužas kā sarūgtinājums, vilšanās, garastāvokļa sabojāšanās. Ir noprotams, ka likumdevējs, ieviešot pazīmi „fiziskas un garīgas ciešanas", kas atbilst citu valstu praksē atzītajam kritērijam (angliski „*pain and suffering*"), vēlējies novērst atlīdzības noteikšanu par jebkuru cilvēka labsajūtas mazinājumu.

Tiesa prasību daļā attiecībā par kompensācijas piedziņu par morālo kaitējumu uzskata par nepamatotu, jo prasītāja norādītais viedoklis, ka prasītājam un viņa dzīvesbiedrei ir bijis jācīnās ar appludināšanas sekām un jādzīvo dzīvoklī ar bojātu apdari, sliktu vizuālo izskatu, kas radījušas papildus negatīvas emocijas diskomfortu un neērtības, nav pietiekams pamats prasības šajā daļā apmierināšanai.

Tā kā izskatāmajā lietā tiesa nav konstatējusi noziedzīgu nodarījumu pret kādu no personas nemantiskajām tiesībām, morālā kaitējuma esamības prezumpcija nepastāv un prasītājam ir jāpierāda, ka konkrētajā gadījumā atbildētājas rīcības rezultātā viņam radītās neērtības ir kvalificējamas kā morāls kaitējums, kura atlīdzināšana noteikta Civillikuma 1635. pantā. Konkrētajā gadījumā, prasītājs nav pierādījis, ka appludinātais dzīvoklis ir radījis viņam garīgas ciešanas. Ne katra sadzīviska rakstura neērtība ir pamats atlīdzības par morālo kaitējumu piedziņai. Šādos apstākļos nav pamata prasītāja prasījuma apmierināšanai par morālā kaitējuma atlīdzību EUR 300 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu no atbildētājas par labu prasītājam piedzenama samaksātā valsts nodeva atbilstoši prasības pamierinātajai daļai EUR 107,41 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma un pavēstu nosūtīšanu EUR 4,70.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei. Minētais termiņš skaitāms no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 10., 15., 41., 44., 93., 96., 97., 189. - 195.pantiem un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt /pers. C/ maza apmēra prasību pret /pers. D/ par zaudējumu un morālā kaitējuma piedziņu.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/ par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, zaudējumus EUR 716,03

apmērā, tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu EUR 107,41, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 un ar pierādījumu savākšanu saistītos izdevumus EUR 210,54, kopā EUR 1038,68 (viens tūkstotis trīsdesmit astoņi *euro* un 68 centi).

Samaksu veicot prasītāja norādītajā norēķinu kontā – AS /Banka/, /konta numurs/.

Noraidīt maza apmēra prasību daļā par zaudējumu piedziņu EUR 475,38 un morālā kaitējuma piedziņu EUR 300 apmērā.

Noteikt /pers. D/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – 10 (desmit) dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas.

Tiesnese (personiskais paraksts) A.Zute